

[Udenrigsministeren]

rika længere anser dette spørgsmål for at være en hindring for deltagelse i Demokratikonventet. Men vi er altså dér, at der er diskussion om, hvorvidt første fases betingelser er opfyldt. Regeringen vil nok mene, at de stort set er opfyldt, men i virkeligheden burde der ikke være diskussion om, hvorvidt anden fases betingelser er ved at være opfyldt, så udviklingen er altså ved at have vendt fuldstændig op og ned på den køreplan, Folketinget har lavet.

Derfor hilser jeg det velkommen, at man nu vil se på køreplanen. Forhåbentlig vil man gøre det med friske øjne, så vi hurtigt kan få iværksat de foranstaltninger, der for øjeblikket er opført under planens to første faser, og jeg vil specielt bede om, at man på mødet i dag tager stilling til spørgsmålet om, hvorvidt Danmark skal fortsætte med at opretholde sit venteforbehold over for de andre EF-landes ophævelse af en sanktion. Det er en stadig mere uholdbar situation, vi har bragt os selv i.

En sidste bemærkning til fru Pernille Forchhammer, der gerne vil have, at Udenrigsudvalget skal overtage administrationen af disse spørgsmål fra industriministeren. Det er klart, at det kan regeringen ikke uden på afgørende vis at bryde med grundloven, og den vil vi passe meget på at overholde, stol trygt på det!

Pernille Forchhammer (S):

Vedrørende det sidste vil jeg nu stille spørgsmål i udvalget. Så får jeg vel et skriftligt svar fra ministeren, og så må vi se, hvordan det kan komme til at hænge sammen.

Jeg blev egentlig lidt ked af at høre, at ministeren kaldte mit argument for ynkeligt og sagde, at ingen af de partier, som heroppefra kritiserede køreplanen, havde taget initiativ til at forsøge at ændre den igennem Udenrigsudvalget. Det var ikke et argument, der skulle tjene som undskyldning for Socialdemokratiets politik. Nej, det var et argument, som skulle tjene som undren over, at man står heroppe og kritiserer den køreplan, man selv har været med til at stemme for, og at man så ikke har taget initiativer til at ændre den i Udenrigsudvalget. Det undrer mig, at man fra regeringspartierne og også fra Kristeligt Folkepartis side vælger at fremlægge sin kritik her i salen under en debat om et lovforslag, der drejer sig om dispensationsmuligheder fra sanktionslovgivningen, frem for at tage et initiativ i Udenrigsudvalget.

Jeg glæder mig meget til at se ministerens redegørelse om udviklingen i Sydafrika. Dog undrer jeg mig over, at Udenrigsudvalget ikke har fået denne redegørelse, men at ministeren vælger at stå her på talerstolen under en debat om et andet lovforslag og fremlægge sine synspunkter om køreplanen og udviklingen i Sydafrika generelt.

Jeg vil også gerne sige, at de lande, som ministeren nævnte, for størstepartens vedkommende havde gennemført deres ændringer, før vi vedtog den danske køreplan. Det var regeringen bekendt på det tidspunkt, så jeg mener ikke, det tjener som argumentation for ministeren.

Det næstsidste spørgsmål, jeg vil stille, er til fru Agnete Laustsen og lyder: Hvad skal vi nu tro på: Ministerens synspunkt, at der er brug for at ændre køreplanens struktur, eller den konservative ordførers synspunkt, at køreplanen er god nok, som den er?

Det sidste, jeg skal komme ind på, er spørgsmålet om dobbeltmoral. Det er meget, man må stå model til. Skamol fik blandt få andre virksomheder en dispensation, da vi gennemførte sanktionspolitikken i 1986. De fik 2 år til at forsøge at omlægge deres produktion, sådan at de blev uafhængige af det råstof, vermikulit, som man hentede i Sydafrika. De er nu kommet tilbage og har sagt: Vi kan ikke omlægge vores produktion sådan, som I bad os om at gøre. Det findes ikke andre steder.

I lyset af den udvikling, som vi også aner kender er foregået i Sydafrika, mener jeg, det er en politisk vurdering, om man vil give Skamol en ny dispensation, eller man ikke vil. Jeg mener ikke, der er tale om dobbeltmoral; jeg mener, der er tale om en politisk vurdering i et naturligt forløb i forhold til det, som foregik i 1986.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Jamen jeg skal da gerne lette sagen for fru Pernille Forchhammer – denne forvirring om, hvorvidt der skal laves en ny køreplan, eller om den gamle er god nok. Hvis vi kan enes om, at de betingelser, der er ridset op i den første og anden fase, nok kan siges at være opfyldt, vil jeg være fuldstændig villig til omgående at ophæve de forskellige sanktioner, der herefter skal ophæves, og så behøver vi sådan set ikke lave køreplanen om. Det var måske det nem-